

ἐμποδίζετο ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ, ὅστις πρὸ πολλοῦ γνωρίζων διὰ τοιοῦτου στρατηγήματος ἤθελε ζητήσει νὰ ἐκφυγῇ ὁ κύκνος, ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ διαμένη μετέωρος, προσπαθῶν νὰ κτυπήσῃ αὐτὸν μὲ τοὺς ὄνυχάς του ὑποκάτωθεν. Ἐντὸς ὀλίγου ἀπελπίζεται ὁ κύκνος· ἤδη ἐξησθένησε παραπολὺ, καὶ ἡ ἰσχύς του ἐκλείπει εἰς τὴν θίαν τῆς ἀνδρίας καὶ ταχύτητος τοῦ ἀνταγωνιστοῦ· ἡ τελευταία πνοή του ἤδη μέλλει νὰ ἐξέλθῃ, καὶ ὁ θηριώδης ἀετὸς πλήττει μὲ τοὺς ὄνυχας τὴν ὑποκάτω πλευρὰν τῆς πτέρυγός του, καὶ μὲ ἀκαταμάχητον δύναμιν βιάζει τὸν ὄρνιν νὰ πέσῃ κατὰ πλαγίαν διεύθυνσιν ἐπὶ τῆς ἐγγυτέρας ὀχθῆς. Τότε, ἀναγνώστα, ἐμπορεύς νὰ ἴδῃς τὸ σκληρὸν πνεῦμα τοῦ τρομεροῦ τούτου πολεμίου τῆς πτερωτῆς φυλῆς, ἐνῶ, θριαμβεύων ἄνωθεν τῆς λείας του, πνίει κατὰ πρῶτον ἐν ἀνέσει. Καταπίπτει τοὺς κραταιοὺς πόδας του, καὶ ἐμπήγει τοὺς ὀξεῖς αὐτοῦ ὄνυχας βαθέτερον παρὰ ποτὲ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀποθνήσκοντος κύκνου. Κραυγάζει μὲ ἀγαλλίασιν ὑπεράνω τοῦ θύματος. Ἡ θήλεια κατ' ὄλον τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος ἴστατο προσεκτικῆ θρωρὸς παντὸς κινήματος τοῦ συζύγου τῆς· καὶ ἂν δὲν ἐβοήθησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄλωσιν τοῦ κύκνου, τοῦτο δὲν προήλθεν ἀπὸ ἀφελείας, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπὸ τὴν τελείαν πεποίθῃσιν ὅτι ἡ δύναμις καὶ ἀνδρία τοῦ κυρίου τῆς ἦσαν ἰκανώταται πρὸς κατόρθωσιν τοῦ ποθομένου. Ἰπταται δὲ τῶρα εἰς τὸν τόπον τῆς σφαγῆς, ὅπου αὐτὸς προθύμως τὴν περιμένει, καὶ, ἀφοῦ φθάσῃ, ἀμφοτέρω ὁμοῦ χορταίνουσι ἀπὸ αἵμα.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ.

ἘΠΙΘΥΜΕΙΣ νὰ μάθῃς ἐὰν τὸ ὄνομά σου ἦναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς; Ἀνάγνωθι ὅ,τι ἔχεις γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῆς συνειδήσεως. Δὲν ἔχεις ἀνάγκην νὰ ἀναβῆς εἰς τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ ἐρευνηῖς τὰ ἀρχεῖα τῆς αἰωνιότητος. Ἐμπορεύς νὰ καταβῆς εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἐκεῖ νὰ ἀναγνώσῃς τί εἶσαι καὶ τί θέλεις γένειν. Ἄν τὸ βιβλίον τῆς θείας δικαιοσύνης ἦναι κεκλεισμένον καὶ πεφυλαγμένον ἐφ' ὕψους πλησίον τοῦ Θεοῦ, τὸ ἰδικόν σου ὅμως βιβλίον τῆς συνειδήσεως εἶναι ἀνοικτὸν, κείμενον ἐγγυὸς, ἐν τῷ ἰδίῳ σου κόλπῳ, καὶ ὅ,τι καὶ ἂν γράφῃς ἐδῶ, ἔσο βέβαιος ὅτι τὸ ἴδιον θέλεις ἀναγνώσει καὶ ἐκεῖ. Ἐὰν εἰς αὐτὸ τὸ βιβλίον δὲν γράφωμεν ἄλλο παρὰ ἁμαρτίαν, οὐδ' εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Θεοῦ θέλομεν εὑρεῖν ἄλλο παρὰ καταδίκην. Ἄς γράφωμεν λοιπὸν τῶρα τοιαῦτα, ὅποια ἀναγινώσκοντες εἰς τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς κρίσεως, κατ' ἦν ὅλα τὰ βιβλία θέλουσι ἀνοιχθῆναι, νὰ χαρῶμεν, καὶ ὄχι νὰ ἐντραπῶμεν.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΥΠΝΟΒΑΣΙΑ.

ΑΓΓΛΟΣ τις περιηγητὴς λέγει ὅτι, περιοδεύων τὴν Κιρκασσίαν, εἶδεν ὑπνοβάτιν παράδοξον, τὴν θυγατέρα εὐγενούς τινός Κιρκασσοῦ, διατρίβοντος πλησίον τοῦ

ποταμοῦ Οὐβίνου. Ἡ κόρη ἦτο περίπου δωδεκαετής, ἔπασχε δὲ ἀπὸ τὴν νόσον πρὸ δύο ἐτῶν. Ἡ ὑπνοβατικὴ κατάστασις διήρκει συνήθως ἀπὸ μίαν ἕως τρεῖς ἑβδομάδας, κατ' ὃ διάστημα ἡ πάσχουσα ἐκέντα, ἐτραγῶδει παίζουσα καὶ τὸν αὐλὸν τῆς, ἢ ἐφαλλεν αὐτοσχέδια ποιημάτια, προφητικὰ πάντοτε, ἀποτεινόμενη ὄχι εἰς τοὺς περιστάτας, ἀλλὰ, κατὰ τὸ φαινόμενον, εἰς ἀόρατόν τι πνεῦμα· διώριζε δὲ καὶ ἰατρικὰ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ὁποίους ἀνέφερον ὀνομασί, ἐσυμβόλευε τοὺς πολεμιστάς, ἤλεγε τοὺς κακοὺς, καὶ ἐβεβαίονεν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐπὶ τέλους ὁ κατὰ τῶν Ῥώσων ἀγὼν αὐτῶν ἤθελεν ἐπιτύχειν· ἀλλ' ἐκ τοῦτων δὲν ἐνθυμεῖτο οὔτε λέξιν ἀφοῦ ἠγείρετο ἀπὸ τὸν μαγνητικὸν ὕπνον τῆς. Ἐνῶ ἐξηκολούθει ἡ ἀποπλάνησις αὐτῆς τῶν νοητικῶν δυνάμεων, τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐφαίνετο σοβρῶτατον· εἶχε δὲ καὶ τὴν ὄσφρησιν τόσον ὀξεῖαν, ὥστε ἀπὸ μακρὰν ἀνεκάλυπτε τοὺς πλησιάζοντας γνωρίμους τῆς, πρὸς οὓς ἐδείκνυε τὴν πλέον αὐτογνωμόνα ἀντιπάθειαν ἢ κλίσιν. Ἀπὸ τὰς προσβολὰς ταύτας ἡ ὑγεία τῆς ἐφαίνετο ὅτι ἔπασχε καιριῶς, ἐπειδὴ πάντοτε ἐξύπνα ἀπὸ τὴν ἔκστασιν αὐτῆς ὠχρὰ καὶ πολὺ ἀπηυδημένη.

Οἱ ὑπνοβάται οὗτοι, ἢ, ὡς οἱ Γάλλοι καλοῦσιν αὐτοὺς, clairvoyants, ἰδιάζουσι εἰς ὄρεινὰς χώρας, καὶ φαίνεται ὅτι συγκροτοῦσι δυσεξήγητον φαινόμενον τοῦ ζωϊκοῦ μαγνητισμοῦ. Ὅμοίαν ὑπνοβάτιν ἀπήνητσα ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τῆς λίμνης Κωνσταντίας, θυγατέρα βαρῶν τινός· ἦτο δὲ περίπου ὀμῆλιξ τῆς Κιρκασσίδος, καὶ ἐξίσου προικισμένη μὲ προφητικὸν πνεῦμα. Ἡ διάρκεια τῆς προσβολῆς, καὶ τὰ συμπτώματα τῆς πασχούσης, ἦσαν παρομοίως τὰ αὐτὰ, ἐκτὸς ὅτι ἡ Γερμανὴ νεάνις ἔμενε πολλάκις καταπληκτικῆ διὰ τινὰς ὥρας, τὸ ὅποσον δὲν παρετήρησα εἰς τὴν ἄλλην.

ΑΠΑΘΗΛΑ ΠΛΟΥΤΗ.

ΣΥΝΗΘΟΣ, ὅταν ἀσεβῆς τις κοσμοκράτης ἀποθάνῃ, ἐρωτῶμεν πόσον πλούσιος ἀπέθανε; καὶ πολλοὶ λέγουσι, “Ἄ! ἀπέθανε πολλὰ πλούσιος.—ἀφῆκε μεγάλην κατάστασιν.” Φεῦ! ὁ δυστυχὴς βαθῶν ὕπνον ἐκοιμᾶτο ὄνειροπολῶν κατ' ὄλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς· τῶρα δ' ἐξυπνᾷ, καὶ δὲν εὑρίσκει τίποτε εἰς τὰς χεῖράς του. Ποῦ κεῖται ὁ σωρὸς τοῦ χρυσίου; Μόνον ἡ σκωρία τοῦ σωροῦ ἐκείνου ὑπάγει εἰς μαρτυρίαν κατ' αὐτοῦ· ὁ πλοῦτος μετέβη εἰς ἄλλας χεῖρας, μένει δὲ μὲ τὸν τεθνηκότα ἡ ἀδικία· ἄλλοι τὸν μεταχειρίζονται, αὐτὸς δὲ φέρεται εἰς τὴν κρίσιν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν κατάχρησιν αὐτοῦ· ἐκέρδησε μὲν φίλους, ἀλλ' ἔχασε τὴν ψυχὴν του. Ὡστε πολλὰ ὀρθῶς ἐμπροῶ νὰ γράψω εἰς ὅλα τὰ πλοῦτη του, Ταῦτα εἶναι τιμὴ αἵματος.

Ἡ ΠΕΝΙΑ εἰς τὰς μεγαλοπόλεις λαμβάνει πολυτελεῖς ὄψεις καὶ μορφάς. Πολλάκις κρύπτεται ἐν λαμπρότητι, καὶ πολλάκις ἐν ἀσιωτίᾳ. Πολλῶν ἀνθρώπων ἡ σπουδαιότερα φροντίς εἶναι νὰ κρύπτωσι τὴν ἐνδειάν των ἐπὶ τοὺς ἐπιλοίπους.